Lønner lovbrudd i helsesektoren seg mer enn i andre sektorer i arbeidslivet?

«Anledning gjør tyv», sa bestemor, og mente at dersom man tilrettelegger for det, så blir mennesket for fristet til å forsyne seg på andres bekostning.

HELFO representerer et trygderefusjons-system som er bygget på tillit, hører vi når vi og andre påpeker store og ulovlige innhugg i felles trygdekasse. Og vi forferdes nok litt over hvor lettvint man slipper unna med lovbrudd: Urettmessige utbetalinger i 100.000-kronersklassen blir avgjort ved at legen eller tannlegen blir anmodet om å tilbakebetale, med renter, beløp man ikke skulle krevd fra Helfo.
Og så er man ferdige med det. Og kan starte på nytt. Med nye vinklinger for hvordan man neste gang skal svindle til seg urettmessige beløp?
Det er kun de veldig store overtredelser som blir anmeldt. Hvordan de ender, får vi ikke nyheter om, fordi det sjelden er HELFO som går ut og peker på personer eller beløp: Oftest er det kolleger og media som gjør oppmerksom på dette.

«Brennpunkt» sendte 2.mai 2018 programmet «Legekoden», en episode som ble beskrevet slik:
«Vi går til legene når vi er på vårt mest sårbare, og stoler på dem. Men tilliten kan misbrukes. Brennpunkt har gravd i pengestrømmene i og rundt legene. Vi har funnet både sykehusleger og fastleger som misbruker den tilliten de er blitt vist - for å tjene mest mulig. Er kontrollen god nok, og hvor stor er sjansen for å bli tatt?»
Se linken "Legekoden" nederst.

Det er ganske sikkert mange leger og tannleger som i en travel hverdag ikke får med seg alle forutsetninger for trygderefusjonen de ønsker å gi en pasient som kanskje «fortjener det mest». Disse leger og tannleger kan selvfølgelig bli dratt ned i dragsuget blant dem som gjør økonomisk kriminalitet i helsesektoren til en bevisst kunstart. Det kan virke som om sjansen for å bli tatt ikke er overhengende stor. «Focus» får høre historier om kontroller fra både tannleger og HELFO. Vi får en viss sympati for kolleger når vi forstår at kontrollører fra HELFO mangler kunnskap om hva de skal kontrollere og hva de egentlig kontrollerer.

På den annen side mangler det åpenbart mye og god journaldokumentasjon hos tannlegene.

«Byråkratiet»

Det kan være interessant å se om en en fastleges og en privatpraktiserende tannleges arbeidsforhold er sammenliknbare, og se om vi kan lære noe av det.

Det diskuteres stadig «tenner/munnhulen tilbake til kroppen». Er det så sikkert at vi får det bedre da?

Focus synes det kan være interessant å få et innblikk i hvordan mange fastleger oppfatter sin situasjon i et bilde der de må forholde seg til et knotete (!) byråkrati på bekostning av behandling av trengende pasienter.

Aftenposten hadde 19.juli 2018 en kronikk skrevet av lege Christian Nelson:

«Jeg måtte regelrett flykte fra livet som lege i Sverige. Nå spøker det for fastlegene i Norge».

Nelson er svensk, og reiste til Norge for å bli fastlege.. Nelson mener at den svenske primærhelsetjenesten står for fall. Norske helsemyndigheter ser til Sverige, og vil gjøre som dem: Alt som norske myndigheter nå prøver å gjøre med det norske systemet, er prøvd ut i Sverige, med negativt resultat.

Det som forskrekker mest, er utviklingen til vikarbyråer. Kan det sammenliknes med at vi går til kjeder?

Nelson skriver: «Legemangelen er prekær, mange stillinger står ubesatte, og man benytter seg i stor grad av kortvarige vikariater fra store vikarbyråer. For en lege som ønsker et vikariat, kan det holde å ringe på fredag for å få jobbe på mandag.»

«Byråkratiet» som tannleger også kjenner godt, beskrives godt på neste side!

20180502 Brennpunkt LEGEKODEN
https://tv.nrk.no/serie/brennpunkt/MDDP11000718/02-05-2018